

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1396/2021
19.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Радослава Петровића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Огњена Мијатовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лазаревцу К.бр.222/20 од 10.02.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1.бр.180/21 од 06.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Огњена Мијатовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лазаревцу К.бр.222/20 од 10.02.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1.бр.180/21 од 06.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу К.бр.222/20 од 10.02.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 13.10.2019. године до 13.04.2020. године. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, с тим што ће о висини истих бити одлучено посебним решењем на основу члана 262. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1.бр.180/21 од 06.10.2021. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Огњена Мијатовића, па је преиначена пресуда Основног суда у Лазаревцу К.бр.222/20 од 10.02.2021. године у погледу чињеничних навода тако што је Виши суд у Београду окривљеног АА огласио кривим за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, а како је то ближе описано у изреци другостепене пресуде, те му је за наведено кривично дело задржао као правилно утврђену казну из првостепене пресуде, док је жалба браниоца окривљеног у преосталом делу одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Огњен Мијатовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи побијане одлуке тако што ће окривљеног ослободити

од оптужбе, као и да обавести браниоца окривљеног о дану и часу одржавања седнице већа ради присуства истој.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему конкретно не опредељује ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, с тим што у образложењу захтева истиче да се правноснажна пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати и који стога морају бити изузети из списка предмета и то на налазу и мишљењу вештака др Марије Панић од 30.10.2019. године и доказу о алкотестирању окривљеног, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овог суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац окривљеног даље у образложењу захтева уопште не указује у чему се конкретно састоји незаконитост ових доказа, односно супротно којој законској одредби су наведени докази незаконито прибављени, већ заправо само оспорава оцену суда о прихватљивости ових доказа и у вези са тим правилност чињеничног стања које је утврђено од стране суда, истицањем да се наведени докази не односе на спорни догађај од 12.10.2019. године који је окривљеном стављен на терет уређеним оптужним предлогом јавног тужиоца од 14.11.2019. године и за који је он оглашен кривим, већ су наведени докази изведени на околност догађаја од 13.10.2019. године који је окривљеном био стављен на терет првобитним оптужним предлогом јавног тужиоца.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом

браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи и да је суд повредио законску одредбу којом је предвиђено да суд треба да пресудом реши у корист окривљеног у случају када постоји сумња у чињеницу од које зависи вођење кривичног поступка и постојање обележја самог кривичног дела, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овог суда представљали повреду одредбе члана 16. став 5. ЗКП. Осим тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева истиче и да суд није на несумњив начин утврдио да је окривљени учинио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, те да је суд погрешно и пристрасно прихватио исказ оштећене која је током читавог поступка мењала свој исказ у погледу тога како се критични догађај одиграо и осуђујућу пресуду је засновао једино на њеном недоследном исказу, уместо да прихвати целовиту и јединствену одбрану окривљеног, а што све у битном по налажењу овог суда представља оспоравање утврђеног чињеничног стања и указивање на погрешну и пристрасну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне коју су дали нижестепени судови.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија и због повреде одредбе члана 16. став 5. ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне и пристрасне оцене доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Огњена Мијатовића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић